

ning 1 000 Kr., Tilskud til „Danske Folkekor“ 1 000 Kr., Tilskud til „Dansk Korforening“ 1 000 Kr. og Tilskud til de københavnske, sjællandske, jyske og fynske Centralorganisationer for Mandssang 1 000 Kr., i alt 4 000 Kr.

Det er her værd at lægge Mærke til, at Odense Musikforening indtil nu er den eneste Musikforening i Provinsen, som har opnaaet Statstilskud. Der findes i flere af Landets Købstæder Musikforeninger, som i lige saa høj Grad trænger til Støtte og fortjener Støtte, og som nu kæmper en haard Kamp for at blive opretholdt og maa opretholdes ved Medlemmernes Kontingent og Bidrag fra offervillige Medborgere. Jeg ser ikke rettere, end at disse fortjenstfulde Virksomheder ude omkring i Landet har samme Adkomst til Støtte fra Statens Side som de københavnske Institutioner af samme Art, og jeg vilde gerne med disse Bemærkninger anbefale, at saadanne Virksomheder finder et aabent Øre, naar de kommer og banker paa. De Tider er dog forlængst forbi, da man mente, at dansk Kultur, som fortjente offentlig Støtte, udelukkende fandtes i København.

Saa vil jeg gerne blot om disse to Landsorganisationer, „Danske Folkekor“ og „Dansk Korforening“, komme med et Par ganske korte Bemærkninger og Oplysninger. „Danske Folkekor“ bestaar af blandede Kor overalt paa Landet. Det er Landsbykor, og Arbejdet i disse Kor gøres omtrent udelukkende af Landets Lærerstand. Det er den, der bærer hele dette kulturelle Arbejde, dels som Formænd, dels som Dirigenter i Korene. Bevægelsen er nu ogsaa naaet ned til de sønderjydske Landsdele, har allerede slaaet Rod der og fundet god Tilslutning. Det er ret beset en god folkelig Bevægelse. Her mødes i disse Kor Mænd og Kvinder af alle Samfundsklasser, Læger, Præster, Gaardmænd og Husmænd med deres Hustruer, Karle og Piger, og forenes i Sangen, i den Interesse at dyrke de udmærkede Melodier og Tekster, som vi har saa stor en Rigdom af her i vort Fædreland; og det er baade den enstemmige Sang, den egentlige Folkesang, og den flerstemmige Sang. Disse Kor var her i København sidste Gang i 1912 — de har nu planlagt et nyt Besøg i Hovedstaden i 1923 —, og Hovedstadens skarpeste Musikkritikere maatte bøje sig i Anerkendelse af den gode Sang, der blev præsteret. Man var forbavset over det. Man anede ikke, at der blev sunget saa godt ude omkring,

helt ude i de yderste Kredse af Landet: klokkerent, vel afstemt, med god Tekstbehandling, i det hele taget alle de Krav fyldestgjort, som kan stilles til god Sang. Og af ganske samme Beskaffenhed som „Danske Folkekor“ er Søsterorganisationen „Dansk Korforening“. Denne Organisation samler blandede Kor overalt i Købstæderne. Men fælles for begge disse Organisationer er det, at der i dem gøres et stort uegennyttigt Arbejde og vises stor Offervillighed for at opretholde Folkesangen i Danmark, og det forekommer mig, at de søgte Bevillinger til Støtte af disse to Landsorganisationer — der er søgt 1 000 Kr. til hver af dem — bør forhøjes. Jeg ved, at Foreningerne trænger haardt til det, og i Sammenligning med det, der ydes til lignende Formaal her i København, burde Beløbene være betydelig større for at give de fornødne Midler til Fremme af Arbejdet. Jeg anbefaler disse Forhold til den højtærede Undervisningsminister og det høje Tings Velvillie.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 27. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Mødet hævet Kl. 9⁵⁰.